

satte. Da udtalte Finansminister Hage, at det var aldeles nødvendigt at faa disse Takster forhøjede, fordi Statsbanernes Indtægter vare faldende, og der var ogsaa et Aar, hvor Statsbanerne gave Underskud. Men senere ere disse Indtægter igen stegne i overordentlig høj Grad, og det har vist sig, at det i og for sig ikke havde været nødvendigt den Gang at skride til Taksternes Forhøjelse. Man kan altid sige, at man frygter for Nedgang i Indtægter, og for saa vidt kan man ikke bebrejde en Regering, at den nærer denne Frygt, men paa den anden Side mener jeg, at vi maa være berettigede til at tvivle om Rigtigheden af en saadan Frygt, idet det stadig har vist sig, at Indtægterne af Statsbanerne have været stigende. Desuden er det ikke afgjort, at dette at forhøje Taksterne bringer flere Penge ind i Statskassen. Vi saa det forrige Gang, da Taksterne bleve forhøjede, og da ogsaa Prisen for Abonnementskort blev forhøjet, at Salget af Abonnementskort gik betydeligt ned, og jeg tror neppe, man kan sige, at Statsbanerne have haft nogen som helst Indtægt ved denne Prisforhøjelse paa Abonnementskortene. Paa samme Maade mener jeg, man kan sige, det vil gaa, naar Taksterne forhøjes, idet jeg tror, det er en almindelig Kendsgerning, at jo højere Taksterne paa Godsforsendelserne blive, desto mere indskrænke Folk sig, og desto mindre bliver Indtægten. Det er paa ingen Maade afgjort, at disse Takster ville bringe den Forhøjelse af Indtægterne, som man forudsætter. Jeg mener, at det almindelige Krav til Statsbanerne maa være at gøre Taksterne saa billige som muligt for derved at fremme det økonomiske Liv.

Vort Ændringsforslag under Nr. 2 gaar ud paa, at Aarsabonnementskort kunne betales maanedvis forud. Vi mene, at det vilde være rigtigt, om den mindre bemidlede Del af Befolkningen kunde faa noget mere Nytte af det Tilbud, Staten giver Publikum om at kunne løse Aarskort. Det er et ret stort Beløb, der skal gives for et saadant Aarskort, og jeg ved mange Eksempler paa, at Folk, der ikke have Raad til at komme af med en saa stor Sum paa en Gang, maa nøjes med at benytte Maanedskort eller Kort for 3 Maaneder og derved maa betale et større Beløb for Befordring paa de danske Statsbaner, end hvis de havde Raad til at løse Aarskort. Vor Ændring gaar da ud paa, at man skal kunne købe et Aarskort paa maanedlig Afbetaling, men naturligvis saaledes, at Statsbanerne ikke lide noget Tab

derved, idet vi have foreslaaet, at der til enhver Tid skal være betalt saa meget, som tilsvarende Maanedskort eller 3 Maanedskort vilde have kostet for det tilsvarende Tidsrum. Dette Tilbud vil altsaa ikke komme til at koste Staten noget nævneværdigt. Det vil maaske give en Del mere at bestille for Statsbanerne, men jeg tror, man maa kunne forlange, at Staten paatager sig denne Ulejlighed ved Aarsabonnementskortene for derved at lette den almindelige Frekvens, som der her er Tale om. Jeg vil meget anbefale Ændringsforslag Nr. 2.

Der er i Udvalget foregaaet den Forandring med Lovforslaget, at Forslaget om Forhøjelse af Prisen paa Hurtigtogbilletter er gaaet ud, og i Stedet er der sat en Forhøjelse af Prisen for Befordring af Cykler og Motorer. Det synes jeg er det mindst farlige af det, men ifølge hele den Betragtning, vi gøre gældende, at det skal gøres saa let og billigt som muligt for det store Publikum at rejse, mene vi, at dette Forslag heller ikke er heldigt. Men naar vi saa komme til det næste Punkt, hvor der er foreslaaet en yderligere Fragt, f. Eks. for Befordring i Vogne, der ere dækkede med Presenninger o. s. v., mene vi, at der igen er et Forsøg paa at gøre den almindelige Fragt højere, end den alt er, og i Henhold til, hvad jeg sagde før om, at de danske industridrivende ere daarligt stillede i Konkurrencen med Udlandets, netop fordi vi i Forvejen have højere Takster end tyske og svenske industridrivende, kunne vi heller ikke gaa med til ved disse Ændringer yderligere at forhøje Taksterne. Ganske det samme er Tilfældet med Taksterne for Indlæsning og Aflæsning, som ligeledes efter Forslaget forhøjes.

Med disse Par Ord skal jeg anbefale Dem at stemme for de af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Parkov: I det væsentlige kan jeg henholde mig til, hvad jeg før sagde om de Takstforhøjelser, som her ere paatænkte. Det forekommer mig, at der snarere kunde være Grund til at nedsætte Betalingen for Transporten af Cykler end til at forhøje den. Det er f. Eks. en ejendommelig Ting, at naar man kommer til Klampenborg, Charlottenlund eller Hellerup og skal ind til København og har en Cykle med sig, koster det 30 Øre at faa Cyklen med sig, medens man for sin Person kun betaler henholdsvis 25, 20 og 15 Øre. Jeg tror derfor, det ikke er den rette Vej at gaa.